

६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ बहवः प्रत्यर्थिनः प्रार्थयानाः शत्रवो यत्र तत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
धृतराष्ट्रमहाबाहो शृणुकौरवनन्दन ॥ श्रुतं ते ज्ञानवद्भानां विदवेदांगवेदिनां ॥ धर्मज्ञानां पुराणानां वदतां विवि
धाः कथाः ॥ ७ ॥ मास्मशोके मनः कार्षीदष्टेन व्यथते बुधः ॥ श्रुतं देव रहस्यं ते नारदादिव दर्शनात् ॥ ८ ॥ गतास्ते क्षत्रधर्मणश्च पूतांगतिं शुभां ॥ यथा दृष्टास्त्वया
पुत्रास्तथा कामविहारिणः ॥ ९ ॥ युधिष्ठिरः स्वयं धीमान् भवतमनुरुध्यते ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैः सदारः ससुहृज्जनः ॥ १० ॥ विसर्जयेनं यात्वेषस्वराज्यमनु
शासतां ॥ मासः समधिकस्तेषामतीतो वसतां वने ॥ ११ ॥ एतद्धिनित्यं यत्नेन पदं रक्ष्यं नराधिप ॥ बहुप्रत्यर्थिकं ह्येतद्राज्यं नाम कुरुद्वह ॥ १२ ॥ इत्युक्तः कौरवो
राजा व्यासेना तुलते जसा ॥ युधिष्ठिरमथाहूय वाग्मीवचनमब्रवीत् ॥ १३ ॥ अजातशत्रो भद्रं ते शृणु मे भ्रातृभिः सह ॥ त्वत्प्रसादान्महीपालशोको नास्मान्प्रवा
धते ॥ १४ ॥ रमेचाहं त्वया पुत्रपुरे वगजसा कृपे ॥ नाथे नानुगतो विद्वन्प्रियेषु परिर्वतिना ॥ १५ ॥ प्राप्तं पुत्रफलं त्वत्तः प्रीतिर्मे परमा त्वयि ॥ न मे मन्युर्महाबाहो गम्य
तां पुत्रमाचिरं ॥ १६ ॥ भवंतं चेहं संप्रेक्ष्य तपो मे परिहीयते ॥ तपोयुक्तं शरीरं च त्वाद्विधाधारितं पुनः ॥ १७ ॥ मातरौ ते तथैव मे शीर्णपर्णकृताशने ॥ मम तुल्यव्रते
पुत्रनचिरं वर्तयिष्यतः ॥ १८ ॥ दुर्योधनप्रभृतयो दृष्टालोकांतरंगताः ॥ व्यासस्य तपसो वीर्याद्भवतश्च समागमात् ॥ १९ ॥ प्रयोजनं च निर्वृत्तं जीवितस्य ममा
नघ ॥ उग्रं तपः समास्थस्ये त्वमनुज्ञातुमर्हसि ॥ २० ॥ त्वय्यद्यपि ङः कीर्तिश्च कुलं चेदं प्रतिष्ठितं ॥ श्रुवाद्यवामहाबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरं ॥ २१ ॥ राजनीतिः सु
बहुशः श्रुता ते भरतर्षभ ॥ संदृष्टव्यं न पश्यामि कृतं मे भवता विभो ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवचनं तं तुष्टपो राजानमब्रवीत् ॥ न मामर्हसि धर्मज्ञप
रित्युक्तमनागसं ॥ २३ ॥ कामं गच्छं तु मे सर्वे भ्रातरौ नुचरास्तथा ॥ भवंतमहमन्विष्ये मातरौ च यतव्रतः ॥ २४ ॥ तमुवाचाथ गांधारी मैवं पुत्रशृणुष्वच ॥ त्व
य्यधीनं कुरुकुलं पिंडश्च श्वशुरस्य मे ॥ २५ ॥ गम्यतां पुत्रपत्यां मे तावत्पूजिता वयं ॥ राजायदाह तत्कार्यं त्वया पुत्रपितुर्वचः ॥ २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्यु
क्तः स तु गांधार्याकुंतीमिदमभाषत ॥ स्नेहवाष्पाकुले नेत्रे प्रमृज्य रुरुदतीं वचः ॥ २७ ॥ विसर्जयति मां राजा गांधारी च यशस्विनी ॥ भवत्यांबद्धचित्तस्तुकथं या
स्यामि दुःखितः ॥ २८ ॥ न चोत्सहे तपो विघ्नं कर्तुं ते धर्मचारिणि ॥ तपसो हि परं नास्ति तपसा विदते महत् ॥ २९ ॥

अन्विष्ये से विष्ये ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥